

[Statsministeren.]

naar 1927 har man drøftet dette Krav fra Finanshovedbogholderiet i Ministeriet for Industri, Handel og Søfart. Finanshovedbogholderiet har under 21. December skrevet til Handelsministeriet om at foranledige, at de under Ministeriet hørende Institutioner fra 1. April at regne indsender en maanedlig Opgørelse til Postering i de i Finansministeriet førte Bøger. Hertil svarer Arendrup, og Slesbager underskriver:

„I denne Anledning skal man meddele, at den foreslaaede Ordning for Ministeriet for Industri, Handel og Søfarts Vedkommende ikke vil kunne gennemføres uden Forøgelse af Personalet, hvorfor man under Henviisning til Statens nuværende finansielle Stilling skal henstille, at Forslaget trækkes tilbage.

M. N. Slesbager.

Gustav Arendrup.“

Jeg tror, at man efter dette har nogen Grund til at vise lidt Varsomhed, naar Talen er om Skrivelser. Jeg sigter jo ikke det ærede Medlem Hr. Slesbager for at have villet undgaa den nye Regnskabsordning i sit Ministerium, men jeg er jo ikke i Tvivl om, efter hvad jeg nu ved, at Arendrup har haft det Formaal, idet han ikke har haft Ønske om at sende Bilag til Hovedbogholderiet og faa dem posteret, da han ønskede at sabotere Regnskabsordningen, og hans Minister var altsaa villig til at underskrive det Brev, Arendrup forelagde ham. Saaledes gaar det til Tider til med Breve, og jeg tror, at vi efter dette foreløbig kan forlade Brevet om de 20 000 Kr.

Handelsministeren (Hauge): Jeg gaar ud fra, at alle Tingets Medlemmer vil finde det rimeligt, at jeg som Handelsminister ogsaa siger et Par Ord i denne Sag. Ganske vist har Forespørgerne ikke henvendt sig direkte til mig — jeg ved ikke af hvilken Grund, og jeg tager dem ikke dette ilde op. Men da jeg ogsaa, paa en Maade i hvert Fald, føler mig som Part i Sagen, og jeg tør sige, jeg kender Sagen og de Forhold, der har udviklet sig fra Handelsministeriets Dannelse og op igennem Tiderne, indtil Sagen er opstaaet, temmelig godt, vil jeg tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger.

Efter at jeg nu har hørt navnlig det ærede Medlem Hr. Holstein og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, er jeg for mit Vedkommende fuldkommen paa det rene med, at hvorledes man end havde handlet i den Sag, der her er Tale om,

vilde man have vendt sig mod Regeringen for den Afgørelse, jeg her har truffet, med personlig partipolitisk Anklage for at have handlet urigtigt, ulovmedholdeligt og til lige personlig hensynsløst. Da det ærede Medlem Hr. Holstein rettede sin voldsomme Anklage mod Regeringen i Eftermiddags, fordi den har handlet, som den har handlet, følte jeg mig ganske afgjort sikker paa, at vi har handlet rigtigt. Selvfølgelig har der under de Overvejelser, der har været foretaget denne Sag vedrørende, været fremsat forskellige Opfattelser af, hvad man nu kunde gøre, eller hvad man ikke kunde gøre for at handle saa rigtigt som muligt; jeg kan sige, at hele Regeringen staar enig i den Betragtning, der ligger til Grund for det, der nu er sket. Jeg føler mig endnu mere sikker paa, at vi har handlet rigtigt, og jeg føler mig ogsaa sikker paa, at havde vi handlet paa en anden Maade, paa en hvilken som helst anden Maade, vilde vi ogsaa være blevet angrebet. Jeg gør nu opmærksom paa, efter at man har rettet saa voldsomt et Angreb mod Regeringen for dens Handlemaade, ogsaa fordi den har anmodet Rigsadvokaten om at foretage den Undersøgelse, der er foretaget, at da Regeringen besluttede sig til at lade denne Undersøgelse foretage, var man fra alle Sider enig om, at her handlede Regeringen rigtigt, men da Rigsadvokaten nu efter sine Undersøgelser er naaet til det Resultat, at Handelsministeriet i administrativ Henseende har lidt af følelige Mangler, og at der kunde peges paa Fejl ikke hos een Embedsmand, men hos flere Embedsmænd, og der navnlig kunde peges paa, at det System, hvorunder de har virket i Handelsministeriet og Centraladministrationen, i det hele taget i vid Udstrækning ikke har været rigtigt, ja, saa afviser man Rigsadvokatens Afgørelse, saa angriber man ikke blot Regeringen, men man angriber ogsaa Rigsadvokaten. Det ærede Medlem Hr. Holstein brugte de, kan jeg vel nok sige, voldsomste Ord, som i det hele taget kunde opledes, mod, hvad der er passeret, mod Rigsadvokatens Undersøgelser og Konklusioner. Det var tydeligt nok det ærede Medlem Hr. Holsteins Hensigt at ramme en bestemt Mand, at ville ramme Departementschef Dalhoff. Han gik uden videre glat ind for enhver Bebrejdelse imod Hr. Dalhoff og citerede, hvad der er paa-peget i Rigsadvokatens Indstilling af Fejl, der har kunnet lægges Hr. Dalhoff til Last, men samtidig frikendte det ærede Medlem pure og aldeles andre, som Rigsadvokaten ogsaa har peget paa kunde være mere